

DNESKA ZVESELA

Ášter½, 01 listopad 2022

Deziluze a zklamání - ze společnosti má být buď nejeden pravdivou reflexí skutečnosti, ale také optickým klamem stárnoucích divoženek. Je normální, že s tím, jak stárneme, přestáváme rozumět okolnímu světu. Technologická světla. Jazyk nám mládě prázdných novotvarek a anglicismy tak, že lidem pod dvacet prostě nerozumí. Mají tak všechny stárnoucí generace? Měly to být předešlé námi?

Jestli ano, je tady po nějaké době možnost, že se svět nezmění - do úplného prdele, jen my jsme prostě bláznivě k hláskám, než k novému iPhoneu.

Dneska jsem si na to vzpomněla u pokladny v Albertu.

U takovýchto autoerotických pokladny, jak si tam všechny udělají sama, ostatně stejně jako doma, že jo.

V jedné ruce jsem měla zahajovací pondělní kafe na pracovního dne, v druhé sendvič s plnivým salámem a rozhodla jsem se, že si do práce půjdu koupit zkusobu tvarohů a lesních bobulí, abych tam nepořídila hladu, bo na obědy jsem přestala chodit od té doby, co nám zrušili stravenky a zdražili obědy.

Je nutné být ctěná, že pracuji na Praze 1 a vydělávám asi jako pomocná dělnice ve výrobě. Ve výrobě v Bruntě. Ve výrobě v Bruntě za První republiky.

Tak si to všechno naberu, bez košíku pochopitelně, protože co s košíkem, když jdu pro dvě věci a jáinu si to s tím nezavázaným kafem, všude ze všech balení tvarohu a velkou krabicí borůvek k samooslužení pokladny, bo na každý kyselý kšichty prodáváček se má.

A teď ty pokladny mají - po každé straně odklídací plochu a na jedné je namalovaná košík a na druhé nic. Košík nemám, tak to odložit na tu druhou plochu a zašne to blikat a přepat.

Přijde paní - a říká, "tam to nemá být dávat. To musíte dát na druhou stranu."

Něco tam pošle a jde pryč.

Dám to teda na druhou stranu, namarkuju to a abych mohla z kabely vyhrabat kartu, tak si tam taky odložit na kafe a zašne to zas blikat a přepat.

Přijde paní, už trochu nasraná, ale já už vím, neměla jsem tam přece pokládat to kafe!!! Aby viděla, že vím, rychle chci to kafe dát pryč a tak do něj drcnu a vono se vyleje.. všude.

I na ten nákup a pokladnu a taky na podlahu.

Pani kouká; a Á™Á-kÁ... "to kafe jste tam nemÁ›la
dÁ›vat, a teÁ• se vÁ›jm to eÁ›tÁ› vylilo...hm" .. nÁ›co poÁ›teluje a jde pryÁ•.

Ano.. Tak tedy utÁ›rÁ›jm kafe papÁ›rovajma kapesnÁ›-Á•kama a
zbytek si odloÁ›m k nÁ›kupu a zaÁ•ne to kua zas blikat a pÁ›pat a jÁ› chci utÁ›ct.
Tak to chci vÁ›jechno narvat do taÁ›jky a vezmu to velkÁ› balenÁ›- tÁ›ch borÁ›vek a ..

â€žNemÁ›jm tady s vÁ›jma radÁ›ji zÁ›stat?" zeptÁ› se panÁ›-
kdyÁ› vidÁ›, co se jim na podlaze urodilo borÁ›vek a dÁ›vÁ› se na mÁ› takovÁ›m tÁ›m
pohledem, jako unavenÁ› panÁ›- uÁ•itelka ve Á›kolce, kdyÁ› zjistÁ›, Á›e seÁ› na
prochÁ›zce v baÁ•kÁ›rkÁ›ch.

MÁ›jm strach, Á›e samoobsluÁ›nejma pokladnama ten pokrok
nekonÁ•Á›-

Kdo vÁ›-, co nÁ›js jeÁ›tÁ› Á•ekÁ›.

Naopak u nÁ›kterÁ›ch sluÁ›eb by ale samoobsluha mohla
vyÁ™eÁ›jit mnoho problÁ›mÁ› a vrÁ›tit lidem Á™adu hodin ztracenÁ›ho Á›ivota. NapÁ™Á›klad
Á•eskÁ› poÁ›ta.

Popojedem.

Á› si nebudete u samoobsluÁ›nÁ› pokladny jistÁ›-, vzpomeÁ›te
si na mÁ› a na jednoduchÁ› pravidlo, kterÁ› mÁ› dnes panÁ›- uÁ•i.. prodavaÁ•ka nauÁ›ila.

Dycky s tÁ›m nÁ›kupem manipulujte ve smÁ›ru z obchodu
VEN.

Nikdy naopak.

A koÁ›ky si berte. HlavnÁ› na borÁ›vky.

Pa!

NEOHROÁ›ENÁ• Á›ENA